

Hiányosságok az oktatásban

A Hart School District és a College of the Canyons ragyogó eredményei ellenére nincs minden rendben az oktatásban. A diplomások/végzősök nagy százaléka nem tud egyszerű utasításokat elolvasni, összefüggő mondatot írni, s nehézségei vannak a négy matematika alapterülettel. A College of the Canyons-ban az első éveseknek csak az 54%-a teljesítette az alapvizsgát matematikából, s csupán 34%-a az Algebra 1-et. Mind matematikából, mind olvasásból soknak van szüksége fejlesztő tanfolyamokra. Ezek a rosszul felkészült érettségizettek hatalmas potenciális terhet jelentenek a társadalom számára, mivel gyakorlatilag munkaképtelenek. Miközben a munkanélküliség 9% felett stagnál, sok jól fizető műszaki /fizika munka betöltetlen marad. Még a legalacsonyabb szakképzettséget igénylő területeken is nehéz felelősségteljes és fegyelmezett munkaerőt találni.

Fel kell készítenünk a következő generációt arra, hogy képes legyen magas fizetésű és igényes munkahelyek betöltésére, ellenkező esetben a nemzeti virágzás hanyatlani fog. Nézzük, mit tanítsunk gyermekeinknek.

A munkavégzés alapjainak elsajátításához az egyik legjobb módszer, ha minél korábban elkezdjük. Amikor az USA még túlnyomórészt mezőgazdasági ország volt, a farmon élő 6-7 éves gyerekeknek megvolt a napi kötelezettsége. Az egyik első megtanulandó dolog az, hogy az ember a munkától függ. Minél korábban tanulja meg az ember kifejezni magát, s megtartani az ígéreteit, annál jobb.

Vannak dolgok, amiket jó otthon megtanítani, néhányat az iskolában, s vannak olyanok, amiket a munkahelyen.

Otthon felelősséget, jó viselkedést, s mások iránti tiszteletet kell megtanítani. Az iskola után a házi feladat és a házimunka legyen az első, s ne a szórakozás, a játék. A szavahihetőségre, megbízhatóságra, becsületességre nevelés a családban kezdődik, s folyamatos megerősítést kap az iskolában és a munkahelyen.

Mit tanítsunk gyermekeinknek az iskolában? Kezdjük az elején: az óvodában és első osztályban tanítsuk őket becsületességre és felelősségre. Az ezt követő évfolyamokon elvárhatjuk a tanulóktól, hogy szépen öltözzenek, időben érkezzenek, megfelelően viselkedjenek, s elkészítsék a házi feladataikat. Ilyen alapok mellett folyamatosan és következetesen tanítsuk őket meg őket olvasni, írni és számolni. Az eredményeket vizsgálva úgy tűnik, nem elég jól tesszük ezt.

Nagyon sok középiskolás diák elveszett, ha szókincs problémája van számtanban. Nem képesek a feladatban megtalálni az alapvető információt, nem tudják a problémát elég jól megfogalmazni ahhoz, hogy a feladat megoldható legyen. Munkánk során sok olyan emberrel találkozunk, akik nem tudnak a törtékkel mit kezdeni, nem tudnak egyszerű százalékszámolást elvégezni, pl. problémájuk van a borra való kiszámolásakor.

Fiataljaink nincsenek felkészítve olyan hozzáállásra és képességekre, amelyeket a munkaadók megkövetelnek. Több társadalmi összetevő is hozzájárul e problémához: mindkét szülő dolgozik, csonkacsalád, a kiskorúak foglalkoztatását szabályozó törvények, jogszabályok, a tanárok túlterheltek: sok a tanuló, sok az utasítás.

A környezetismeret, aminek mókának kéne lenni, a "túl nehéz" jelzöt kapta. A gyakorlati foglalkozást "koszosnak" tartják, s nem vidám elfoglaltságnak. Az életpálya modell keveseket érdekel. Mivel a gyerekek nem érintettek és nincs tapasztalatuk a valódi munkavégzésben, nem érdekli őket a természet, a fizikai világ, ezért nem kísérleteznek, nem készítenek dolgokat. Mindent készen kapnak. A gyerekek kezében okos telefonok vannak, amik hatalmas számítógépes képességgel bírnak, s amiket főleg chatre, fotózásra, játékokra használnak.

Manapság e probléma érinti az oktatást is. Az alsó tanítók 80%-a egy átlagos héten egy óránál kevesebbet tölt a tudományos instrukciók tanulmányozásával, s további 16 %-uk egyáltalán nem foglalkozik vele. A vizsgaközpontú iskolákban nincs meg a természet felfedezésének az öröme, nincs arra kísérletezés, hogy mi működik, s mi nem a világban.

Miért szentelnek oly kevés időt a tudománynak /természettudománynak/reál tárgyaknak, a felfedezésnek és a kognitív gondolkodásnak az iskolában? Az egységes mérés, ami mára már réges-rég működik ahhoz, hogy a sikertelenség záloga legyen, komoly tényező. Vannak betanulandó anyagrészek, de vannak olyan problémák, amelyeket logikus gondolkodással lehet csak megoldani. Mindkét ismerettípust mérni kell, de nem egyen-tesztel.

A három alapkészség és az önálló tanulási képesség elsajátítása nélkül mind a tanulók, mind a tanárok csak küzdenek a 12 osztályos iskolatípusban, s a főiskolai oktatás zöme haszontalan lesz. A munkaadók pedig felelősségteljes és tanulni képes munkaerőt keresnek.

Napjainkban ez a probléma átnyúlik az oktatásba. Egy átlagos héten a K-5 tanárok (alsós) 80%-a egy óránál kevesebbet tölt azzal, hogy a környezettel kapcsolatos magyarázatokat tanulmányozza, 16%-uk pedig egyáltalán nem foglalkozik velük. Azokban az iskolákban, amelyek a "vizsgákra készítenek" /vizsgaközpontú/, nincs meg a természet felfedezésének az öröme, nincsenek kísérletezések arra, hogy a tanulók meglássák, mi működik, s mi nem.

Miért szánnak az iskolák ennyire kevés időt a környezeti oktatásra, a felfedezésre és a kognitív gondolkodásra? Az egységesített ellenőrzés, amely mára más réges-rég bebizonyította hasznavehetetlenségét - az egyik nagy tényező. Vannak bemagolandó/memorizálandó anyagok, ugyanakkor olyan problémák is, amelyekre logikus gondolkodással lehet eljutni. Mindkét típust ellenőrizni kell, de nem "egyen" mérőeszközzel.

A 3R (3 alapkészség: olv., írás, számítás) és az alapvető önálló tanulási stratégiák elsajátítása nélkül a 12 évfolyamos oktatás magasabb szintjein a tanulók a tanárok is csak küszködnek és a felsőoktatás nagy része is haszontalan lesz. A munkaadók azonban egyfolytában olyan munkaerőt keresnek, amelyek felelősségteljesek a munkájukban és megvan a képességük a tanulásra.

Tom: egy nyugdíjas villamosmérnök

Andy: cégtulajdonos a Strategic Modularity Inc.-nél.